

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.VI.37.274/2011/6.szám

A Kúria a dr. Milus Gábor ügyvéd, által képviselt I.r. és II.r. felpereseknek a Magyar Bányászati és Földtani Hivatal alperes ellen bányászati jog átruházása tárgyú határozat felülvizsgálata iránt indított perben a Veszprém Megyei Bíróság 2011. január 20-án kelt 5.K.21.076/2010/10. számú jogerős ítélete ellen a felperesek által 11. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a Veszprém Megyei Bíróság 5.K.21.076/2010/10. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felpereseket, hogy 15 napon belül fizessenek meg egyetemlegesen az alperesnek 20.000 (húszezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi továbbá a felpereseket, hogy fizessenek meg az államnak - külön felhívásra - egyetemlegesen 36.000 (harminchatezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az I.r. és II.r. felperes 2009. július 22-én megállapodást kötöttek bányászati jog átruházásáról. A bányászati jog átadója az I.r. felperes volt. A megállapodásban 245.500 m³ agyag ásványvagyonról tettek említést.

A megállapodás alapján a II.r. felperes 2009. július 30-án érkezett kérelmében kérte a helyrajzi számú területet érintő agyag bányászati jogának átruházásához való hozzájárulást. A kérelemhez a megállapodás csatolásra került, azonban a II.r. felperes a kérelemhez nem csatolta az átadás időpontjában kitermelhető ásványvagyon mennyiségéről készített kimutatást.

A Veszprémi Bányakapitányság megismételt eljárásban megállapította, hogy az ásványvagyonra vonatkozó adat nem felel meg a valóságnak, a II.r. felperes nyersanyagvagyonként megjelölt agyagmennységet kimutatással nem támasztotta alá. A Bányakapitányság adattárában és az Országos Ásványvagyon Nyilvántartásban nem volt a terület agyag ásványvagyonára vonatkozó adat, a földtani alapadatok szerint a területen agyagnyersanyag nem volt ismert, az ott található nyersanyag valószínűleg homok. A földtani alapadatok a Magyar Állami Földtani Intézet regionális térképezési tevékenységből származott és ásványvagyonra nem adott támpontot. A hatóságnak nem volt tudomása a területen a bányavállalkozó vagy más által végzett nyersanyag kutatásról. Az I.r. felperes a bányászati jog megszerzése után nem tett eleget a bányakapitányság kötelezésének a bánya jogállásának rendezésére, bányatelek kialakítását nem kezdeményezte. A bányászati jog nem testesül meg bányatelekben, függőlegesen nem lehatárolt, a benne elhelyezkedő ásványvagyon nem került meghatározásra. A alperes neve Ásványvagyon Nyilvántartási Osztálya megkeresésre közölte, hogy a terület ásványvagyonára nem rendelkezik adatokkal. A kérelmező hiánypótlási felhívás ellenére sem mutatott be kimutatást az ásványvagyonról, nem teljesítette a bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény (a továbbiakban: Bt.) végrehajtására kiadott 203/1998.(XII.19.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Vhr.) 3.§ /2/ bekezdés c/ pontjában foglalt jogszabályi feltételt, ezért a bányászati jog átruházás engedélyezésére beadott kérelmet érdemi vizsgálat nélkül a Veszprémi Bányakapitányság a 2010. február 11-én kelt VBK/579/3/2010. számú határozatával elutasította.

A felperések fellebbezése folytán eljáró alperes a 2010. május 26-án kelt 512/6/2010. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Hangsúlyozta, hogy a bánya ásványvagyonának rendezetlensége a bányavállalkozónak róható fel. A Vhr. 3.§ /2/ bekezdése, a Bt. 6.§ /2/ bekezdése a kérelmező kötelezettségeként szabályozza a kérelem mellékleteként előírt dokumentumok csatolását. Ettől függetlenül a bányakapitányság a tényállás tisztázás körében maga is vizsgálta, hogy milyen információval rendelkezik a területről. Mivel a kérelmező a jogszabályi feltételeket nem teljesítette, a bányászati jog átruházására irányuló kérelem elutasítása jogszerű volt a Bt. 6. § /2/ bekezdése és a Vhr. 3. § /2/ bekezdés c/ pontja alapján.

A felperések keresetet nyújtottak be az alperes határozatának felülvizsgálata iránt, amelyben arra hivatkoztak, hogy nyersanyagvagyonként egy rekultivációs terv földtömeg számítása alapján számított agyagmennységet jelöltek meg. Tudomásukra jutott, hogy a bányakapitányság adattárában és az Országos Ásványvagyon Nyilvántartásban nem található az ásványvagyonra adat, ezért az átadás időpontjában kitermelhető ásványvagyon 0 m³-ben

adták meg, melyet álláspontjuk szerint jogszabály nem zár ki. Az ásványvagyon egy földtani kutatással lenne pontosítható, azonban erre a területre egy másik vállalkozónak adtak homok kutatására kutatási jogadományt. Emiatt a kutatás kivitelezése jogi problémákat vet fel. Álláspontjuk szerint a kutatási jog adományozásakor megsértették a Bt. 2.§ /10/-/12/ bekezdéseit, továbbá a Vhr. 6.§ /4/ bekezdés d/ pontját. Kérték a határozatok hatályon kívül helyezését, új eljárás elrendelését a 0 m³ ásványvagyon figyelembevételével.

Az elsőfokú bíróság a felperesek keresetét elutasította. Megállapította, hogy a peradatok alapján kétséget kizáróan a II.r. felperes nem teljesítette a Vhr. 3.§ /2/ bekezdés c/ pontjában foglalt ásványi anyag kimutatás csatolását. Az átruházásnak jogszabályi feltétele a kimutatás csatolása, és mivel ez elmaradt, jogszerűen került a kérelem elutasításra. A 0 m³ ásványi anyagmennyiség esetén a bíróság álláspontja szerint fogalmilag kizárt a kitermelés, ezért alaptalanul hivatkozott a felperes arra, hogy 0 m³ megjelölése mellett újabb eljárás lefolytatása lett volna szükséges. A kutatási jogadománnyal kapcsolatos határozat meghozatala és annak jogszerűsége a bíróság által nem vizsgálható, a per tárgya a bányászati jog átruházására beadott kérelem elutasítása volt, ennek a határozatnak nem volt része a kutatási jogadomány, ezért annak vizsgálatára a bíróság hatáskörrel nem rendelkezett.

A jogerős ítélet ellen a felperesek nyújtottak be felülvizsgálati kérelmet, kérve a jogerős ítélet „megváltoztatását”, a közigazgatási határozatok hatályon kívül helyezését és az elsőfokú hatóság új eljárásra kötelezését. Álláspontjuk szerint a jogerős ítélet sérti a Bt. 6.§ /2/ bekezdését, továbbá a Vhr. 3.§ /2/ bekezdés c/ pontját. Álláspontjuk szerint az ásványvagyonra vonatkozó 0 m³ adat nem jelenti azt, hogy a bánya kimerült, csak azt, hogy kutatással jelenleg nem meghatározható a terület ásványvagyon mennyisége, mert a bányahatóság egy más személynek kutatási jogadományt adott. Mindezekre tekintettel téves következtetésre jutott az elsőfokú bíróság és az eljáró hatóságok is, ezért kérték a felülvizsgálati kérelmük szerinti döntés meghozatalát.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274.§ /1/ bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem alaptalan.

A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 272.§ /2/ bekezdése és 275.§ /2/

bekezdése alapján kizárólag a felülvizsgálati kérelem keretei között, az abban megjelölt jogszabálysértések körében vizsgálhatja felül. Az idézett jogszabályi rendelkezések értelmében a bányászati jog átruházható, az átruházáshoz a bányafelügyelet hozzájárulása szükséges. A hozzájárulás iránti kérelemhez mellékelni kell – többek között – az átadás időpontjában kitermelhető ásványi anyagvagyon mennyiségéről készített kimutatást. Ez a kötelezettség a kérelmezőt terheli. A perben feltárt adatok szerint – és ezt a felperesek sem tették vitássá – a bányászati jog átruházásához kapcsolódóan a kitermelhető ásványvagyon mennyiségről kimutatással sem az I.r., sem a II.r. felperes nem rendelkezett. A felperesek ezért 0 m³ ásványi anyag mennyiséget kívántak a kimutatásban szerepeltetni. Az elsőfokú bíróság helytállóan mutatott rá arra, hogy 0 m³ kitermelhető ásványvagyon mennyiség esetén fogalmilag kizárt az ásványi anyag kitermelés, illetve ilyen kimutatás csatolása esetén nem értelmezhető a bányászati jog átruházása. Így önmagában az a felperesi hivatkozás, amely szerint a 0 m³-t tartalmazó kimutatás nem jogszabálysértő, nem eredményezheti a bányászati jog átruházásának hatósági hozzájárulása megadását.

A felperesek alaptalanul hivatkoztak arra, hogy az ásványi anyagmennyiség meghatározásához végzendő kutatást akadályozza az a körülmény, hogy más személy homok ásványanyagra kutatási jogadományt kapott. A kutatási jog nem akadály a felperesek által elvégzendő kutatásnak, és amennyiben kitermelhető ásványi anyagmennyiségről kutatás alapján kimutatást tudnak készíteni, akkor ismételten kérhetik a bányászati jog átruházásának engedélyezését, a hozzájárulás megadását.

Mindezekre figyelemmel a Kúria megállapítása szerint a jogerős ítélet a Bt. 6.§ /2/ bekezdését és a Vhr. 3.§ /2/ bekezdés c/ pontját nem sértette meg, a felperes által felhozott kifogások alaptalanok, az alperes és az elsőfokú bíróság is jogszerűen döntött. A bányászati jog átruházásához való hozzájárulás nem volt megadható, az ásványi anyag kimutatás hiányában 0 m³ ásványi anyagra pedig nem rendelhető el a bányászati jog átruházására, a hozzájárulás megadása, ezért új eljárás elrendelése ez okból nem lett volna indokolt.

Mindezek alapján a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275.§ /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A sikertelen felülvizsgálati kérelemmel élő felperesek a Pp. 78.§ /1/ bekezdése, 82.§ /1/ bekezdése alapján egyetemlegesen kötelesek az alperes jogi képvisellel felmerült felülvizsgálati perköltsége megfizetésére, valamint a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték viselésére a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§ /2/ bekezdése alapján.

, 2012. május 30.

*Dr. Kárpáti Zoltán sk. tanácselnök, Dr. Márton Gizella sk. előadó
bíró, Dr. Sperka Kálmán sk. bíró*

A kiadmány hiteléül

bírósági írnok